

7) Ærede Behandling af:

Forslag til Lov om fritagelse for Brug af stemplet Papir til de Obligationer, som udstedes for Prioritetslaan, der optages i Anledning af forskellige Sernbaneanlæg m. m.

Mødet hævet Kl. 5³/₄.

Fire og tyvende Møde.

Torsdagen den 5te November Kl. 1.

Forhandlingsprotokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af første Behandling af „Forslag til Lov om Præsternes Lønning m. m.“

Berg: Den sidste Bemærkning, vi hørte i forrige Møde om denne Sag var den, at det turde kræve nærmere Overveielse, hvorvidt en Lønning af 800 Rd. var passende for Præsterne. Denne Bemærkning blev fremfat af det ærede Medlem for Odense Amts 3die Valgkreds (N. Andersen). Det var med en vis Overraskelse, at jeg hørte, at det ærede Medlem var saa uvidende om et Lovforslag, der gjentagne Gange er vedtaget i dette Thing og har foreligget i flere Aar til Drøftelse baade her og andre Steder, at han kunde antage, at Lovforslaget gik ud paa kun at give Præsterne en Løn af 800 Rd. Det kan gjerne være muligt, at det ærede Medlem fra sit sociale Standpunkt betragter en Eiendom med 2 Ddr. Hartkorn som ubetydelig, derom skal jeg ikke diskutere med det ærede Medlem; men det er min Overbevisning, at for det overveiende Antal af Befolkningen her i Landet vil det være en-saa stor Betydelighed, at de med inderlig Glæde vilde ombytte deres sociale Tilværelse med den, de vilde faae, om de kunde faae en Eiendom med 2 Ddr. Hartkorn. Det var Minimum af Lønnen, det ærede Medlem omtalte. Dernæst veed han heller ikke, at Lønningerne stige til det Dobbelte for adskillige Præsters Vedkommende; han veed heller ikke, at der gives Udgang til Alverstillæg af indtil 600 Rd. aarlig; han veed heller ikke, at der gives rentefrie Laan ved Tiltrædelsen af Embedet, heller ikke, at Præsten kan faae Hjælp i Sygdoms- og Svaghedstilfælde til Antagelse af en Kapellan,

heller ikke, at der tiltaas Vedkommende Udgang til Pensionsberettigelse; alt dette er det ærede Medlem aldeles uvidende om med Hensyn til det Forslag, hvis Behandling han indledede i forrige Møde. Som sagt, det har undret mig at lægge Mærke til dette; men man kan fortaa, at det ærede Medlem, naar han ikke har andet Kjenbftab til Lovforslaget, dog efter sin Billighedsfølelse mod Præsterne kan være derimod, naar han ikke vil gaa tilbage til de gamle Tider, da man sagde om Præsterne, at, for saa vidt de vilde have nogen Løn, maatte de selv søge at fortjene den ved at danne frie Menigheder og ved deres Ords Betydning for dem, de tjente. Hvad dette Forslag angaar, have Forslagsstillerne jo indbragt det saaledes, som det tidligere er blevet vedtaget af Folkethinget. Det er imidlertid en Selsøge, at der er flere og flere Punkter, hvori man kunde ønske at se et saadant Forslag forbedret, og det er naturligt, at man søger at betegne saadanne Forbedringer og om muligt at faae dem gennemførte; thi efterhaanden som vi arbeide paa saadanne Forslag, skrider jo Tiden frem og gjør større og større Fordringer. Jeg er nu tilhøielig til at tro, at den Ordning, der gaar ud paa, saaledes som Forslaget fastsætter, at en Præst skal have en vis bestemt Løn, hvad enten han beholder sin Menighed eller ei, er ikke fuldstændig retfærdig i og for sig. En Præst kan efter at være kaldet til en Menighed vise sig saa uduelig til at bestyre Forretningerne, at en stor Del, for ikke at sige største Delen af Menigheden, kan gaa bort, og uagtet han saaledes faar en stor Lettelse i sit Arbeide, beholder han dog Lønnen ubeskaaeren. Jeg vil antage, at en Ordning, hvorefter Præsten, naar han fast ansattes, fik en Del af sin Løn bestemt som et Fixum, medens den øvrige Del var flydende og afhængig af, hvor mange Menighedsmedlemmer eller Familier i Menigheden han var Præst for, vilde være rigtigere. De altsaa, som løste Sognebaand eller oprettede Frimenigheder, vilde da kunne medtage til deres Præster en vis Del af den Løn, der ellers skulde ydes til den Præst, der var ansat i Sognet. Det er det samme System for Præsternes Vedkommende, som under Forhandlingerne i Rigsdagen er kommet frem med Hensyn til Lærerne, navnlig med Hensyn til Skolepengesystemet, idet de fast ansatte Lærere skulde have en vis fast Sum i Løn, medens den øvrige Del af Lønnen var afhængig af, hvor vidt de dueede til at holde Børn i den Skole, hvori de de vare ansatte, eller ei. Jeg søger mig overbevist om, at det ikke blot i og for sig vilde være retfærdigt, men at det af et stort Flertal vilde blive kaldet en væsentlig Forbedring ved dette Forslag, der i øvrigt i alle sine Punkter er saa overordentlig moderat og imødefommende i den Skikkelse, hvori det nu foreligger. Jeg skal imidlertid ikke komme nærmere ind paa denne Sags